

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-391/17

**Rumunia
przeciwko
Komisji Europejskiej**

Wyrok Sądu (druga izba) z dnia 24 września 2019 r.

Prawo instytucjonalne – Europejska inicjatywa obywatelska – Ochrona mniejszości narodowych i językowych – Wzmocnienie różnorodności kulturowej i językowej – Częściowa rejestracja – Zasada przyznania kompetencji – Oczywisty brak uprawnień prawodawczych Komisji – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 5 ust. 2 TUE – Artykuł 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 211/2011 – Artykuł 296 TFUE

1. *Obywatelstwo Unii – Prawa obywatelskie – Przedstawienie inicjatywy obywatelskiej – Rozporządzenie nr 211/2011 – Przesłanki rejestracji – Proponowana inicjatywa, która musi mieścić się w ramach uprawnień Komisji – Badanie przez Komisję – Inicjatywa obywatelska zmierzająca do przyjęcia aktów prawnych mających na celu polepszenie ochrony mniejszości narodowych i językowych oraz wzmocnienie różnorodności kulturowej i językowej w Unii – Wnioski dotyczące realizacji odnośnych celów ustanowionych w ramach działań Unii w danej dziedzinie kompetencji – Włączenie – Częściowa rejestracja proponowanej inicjatywy obywatelskiej*
[art. 2, art. 3 ust. 3, art. 5 ust. 2, art. 13 ust. 2 TUE; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 211/2011, motywy 1,2, art. 4 ust. 2 lit. b), załącznik II]

(zob. pkt 35, 36, 39, 41, 42, 44–47, 49, 50, 53, 56, 59, 72, 85)

2. *Akty instytucji – Uzasadnienie – Obowiązek – Zakres – Decyzja Komisji o zarejestrowaniu proponowanej inicjatywy obywatelskiej – Ogólny charakter uzasadnienia dotyczącego uprawnień legislacyjnych Komisji w zakresie proponowanych środków – Dopuszczalność*
[art. 296 TFUE; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 211/2011, art. 4 ust. 3 akapit drugi]

(zob. pkt 88, 91, 92)

Streszczenie

W sprawie, w której zapadł wyrok z dnia 24 września 2019 r., Rumunia/Komisja (T-391/17), Sąd oddalił skargę Rumunii o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji¹ w sprawie częściowej rejestracji propozycji inicjatywy obywatelskiej (EIO) „Minority SafePack – one million signatures

¹ Decyzja Komisji (UE) 2017/652 z dnia 29 marca 2017 r. w sprawie proponowanej inicjatywy obywatelskiej „Minority SafePack – One million signatures for diversity in Europe” (Dz.U. 2017, L 92, s. 100).

for diversity in Europe”. Przedmiotem tej EIO było wezwanie Unii Europejskiej do polepszenia ochrony osób należących do mniejszości narodowych i językowych oraz wzmocnienia różnorodności kulturowej i językowej w Unii.

W dniu 15 lipca 2013 r. odnośna EIO została przedstawiona Komisji przez komitet obywatelski. Decyzją z dnia 13 września 2013 r. Komisja oddaliła wniosek o rejestrację propozycji EIO ze względu na to, że wykraczał on w sposób oczywisty poza jej kompetencje, na mocy których Komisja może przedstawić wniosek dotyczący aktu prawnego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia w życie traktatów. W następstwie skargi złożonej przez komitet Sąd stwierdził nieważność² tej decyzji ze względu na to, że Komisja uchybiła ciążącemu na niej obowiązкови uzasadnienia. W dniu 29 marca 2017 r. Komisja przyjęła zaskarżoną decyzję, na mocy której dokonano częściowej rejestracji rozpatrywanej EIO, ze względu na to, że dwa wnioski, do których odnosiła się EIO, zdaniem Komisji wykraczały w sposób oczywisty poza kompetencje Komisji w zakresie wprowadzania w życie traktatów.

W dniu 28 czerwca 2017 r. Rumunia wniosła skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji, powołując się, po pierwsze, na naruszenie przez Komisję³ zasady przyznania kompetencji, a po drugie, na naruszenie obowiązku uzasadnienia określonego w traktacie⁴.

W pierwszej kolejności Sąd oddalił zarzut oparty na podnoszonym naruszeniu przez Komisję zasady przyznania kompetencji. W tym względzie Sąd przypomniiał, że zgodnie z celami realizowanymi przez EIO, które polegają na zachęcaniu obywateli do udziału w życiu demokratycznym i na zwiększeniu dostępności Unii, dokonana przez Komisję wykładnia warunku rejestracji propozycji EIO powinna ułatwiać obywatelom dostęp do takiej inicjatywy.

Z brzmienia art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 211/2011⁵ wynika zatem, że przed dokonaniem rejestracji Komisja powinna dokonać pierwszego zbadania przedmiotu i celu proponowanej EIO na podstawie informacji, którymi dysponuje, aby upewnić się, że środki przewidziane w propozycji EIO nie wykraczają w sposób oczywisty poza jej kompetencje, przy czym przewidziano, że pełniejsze badanie zostanie dokonane w przypadku rejestracji propozycji. W związku z powyższym Sąd przypomniiał, że decyzja Komisji o zarejestrowaniu propozycji EIO, która wymaga pierwszej oceny tej inicjatywy pod kątem prawnym, nie przesądza o treści komunikatu, jaki przyjmie Komisja na podstawie art. 10 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 211/2011 i który określi ostateczne stanowisko tej instytucji o przedstawieniu bądź nieprzedstawianiu wniosku dotyczącego aktu prawnego w odpowiedzi na EIO.

W niniejszej sprawie Sąd stwierdził, że akty prawne wymienione w załączniku do propozycji EIO zmierzają w sposób oczywisty, z jednej strony, do realizacji ogólnego celu Unii polegającego na zapewnieniu przestrzegania praw osób należących do mniejszości, a z drugiej strony, w sposób bezpośredni, do realizacji ogólnego celu zapewnienia poszanowania i wspierania różnorodności kulturowej i językowej w Unii.

W tym względzie Sąd uściślił, że z decyzji Komisji nie wynika, aby Komisja uznała ogólną kompetencję prawodawczą Unii w dziedzinie ochrony praw osób należących do mniejszości

² Wyrok Sądu z dnia 3 lutego 2017 r., *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*/Komisja (T-646/13, EU:T:2017:59).

³ Artykuł 5 ust. 2 i art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 211/2011.

⁴ Artykuł 296 akapit drugi TFUE.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. 2011, L 65, s. 1).

narodowych, lecz jedynie to, że poszanowanie praw mniejszości oraz wzmocnienie różnorodności kulturowej i językowej, jako wartości i cele Unii, należy uwzględniać w ramach działań Unii w dziedzinach, których dotyczy propozycja EIO. W tym zakresie Sąd zauważył, że nic nie powinno stać na przeszkodzie Komisji w przedstawianiu wniosków dotyczących konkretnych aktów, które – jak ma to miejsce w niniejszym przypadku – mają uzupełniać działania Unii w zakresie jej kompetencji, aby zapewnić poszanowanie wartości określonych w art. 2 TUE oraz bogatej różnorodności kulturowej i językowej, o której mowa w art. 3 ust. 3 akapit czwarty TUE.

Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy Sąd oddalił następnie argumentację przedstawioną przez Rumunię, zgodnie z którą poszczególne wnioski dotyczące aktów prawnych zawartych w propozycji EIO nie mogą przyczyniać się do realizacji celów ustanowionych w ramach działań Unii w danej dziedzinie kompetencji.

W drugiej kolejności, w odniesieniu do uzasadnienia zaskarżonej decyzji, Sąd zauważył w szczególności, że nawet jeśli uzasadnienie, jakiego wymaga art. 296 TFUE, co do zasady nie oznacza, że autor decyzji powinien przedstawić powody, które skłoniły go do oparcia się na określonej wykładni właściwego przepisu prawa, i wystarczy, by wspomniana instytucja przedstawiła okoliczności faktyczne i względy prawne o istotnym znaczeniu w systematyce decyzji, to w każdym wypadku zaskarżona decyzja w sposób wystarczający pod względem prawnym wskazuje powody, na których opiera się częściowa rejestracja propozycji EIO.